

[Forsvarsministeren.]

steriet ikke anbefale til dette Formaal, saadan som Forholdene er i Øjeblikket. Det er det høje Ting og Offentligheden bekendt, at der er Brug for de økonomiske Midler paa mange Omraader i Samfundslivet til betydningsfulde Reforme, som enten er gennemført, eller som staar foran deres Gennemførelse. Det er ogsaa det høje Ting og Offentligheden bekendt, at man ogsaa paa det militære Omraade har gennemført Foranstaltninger, der kræver ikke uvæsentlige Merudgifter, i alt Fald for de første 3, 4 eller 5 Aar. Og her er Forholdet netop det, at Militærmusikken i 1932 blev afskaffet for at skaffe flere Midler til de egentlige militære Formaale. Det er en Ting, som jeg ønsker at understrege, som jeg mener ikke bør glemmes, navnlig ikke af Forslagsstillerne, der jo, hvad enten de tilhører Venstrepartiet eller Det konservative Folkeparti, saa sent som for en Uges Tid siden kritiserede Regeringen, fordi der efter deres Mening manglede mere eller mindre i de forskellige militære Foranstaltninger.

Men navnlig bør denne Omstændighed ikke glemmes af den ene Del af Forslagsstillerne, nemlig dem, der tilhører Partiet Venstre. Partiet Venstre er, som nævnt, Medforslagsstiller til dette Forslag denne Gang. Det er en Nyhed, men en af de Nyheder, der efter min Mening hverken virker særlig opskræmmende eller særlig overbevisende paa andre. Hvis der nemlig er noget Parti, der har et specielt Ansvar for, at Militærmusikken i sin Tid blev afskaffet, saa er det Partiet Venstre. Det var Venstres Lovforslag, der afskaffede Militærmusikken, det var Venstre, der positivt stillede dette Forslag, og de havde en Begrundelse derfor, nemlig den, at de foretrak, at de Penge, der tidligere var brugt til Militærmusikken, skulde bruges til egentlige militære Formaale. Dette er blevet gennemført, og saaledes bruges Pengene altsaa den Dag i Dag.

Der vil under den Forhandling, som vi skal have i Dag om Spørgsmaalet, antagelig blive fremført ogsaa Argumenter gaaende ud paa, at Militærmusikken foruden den mere militære Opgave ogsaa havde en civil Opgave, ogsaa havde en almindelig kulturel Opgave ved den Virksomhed, som den udfoldede. Det agter jeg paa ingen Maade at benægte, det behøver vi ikke at diskutere. Spørgsmaalet er blot, om denne Side af Sagen ikke er i Færd med at løse sig ad andre Veje end tidligere. Jeg skal ikke sige noget afgørende herom, men der

er dog Tilløb til det forskellige Steder ud over Landet i Kommunerne.

Man vil antagelig ogsaa ved denne Lejlighed fremføre — i alt Fald kan man gøre det — Betragtninger over, at Militærmusikkens Afskaffelse vil kunne skabe visse Vanskeligheder for Musiklivet her i Landet i al Almindelighed. Jeg har set forskellige Artikler herom i Pressen i den sidste Tid, bl. a. i Fjor, da vi drøftede Militærordningen. Jeg tør ikke sige, om saadanne Virkninger kan komme af Militærmusikkens Afskaffelse, men jeg kan meget vel sige, at hvis der skulde vise sig saadanne Problemer for Musiklivet i al Almindelighed, Problemer, der ikke kan løses ved Tingenes naturlige og frie Udvikling paa Musiklivets Omraade, saaledes at man mener, at det er en Ting, der bør tages op til Overvejelse ogsaa af Statsmyndighederne, saa vil Ministeriet ikke afvise at deltage i Overvejelser af, hvorledes disse Vanskeligheder for Musiklivet kan afhjælpes.

Det er imidlertid en Sag for sig. Hvad dette Lovforslag angaar, kan Ministeriet ud fra den Begrundelse, jeg her har givet, ikke anbefale dets Vedtagelse i dette høje Ting.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Westermann): For ikke at gøre denne Diskussion for lang vil jeg gerne begynde med at henviser til den Forelæggelsestale, som jeg holdt her i dette høje Ting den 23. November, og som staar i Folketingstidenden Sp. 1549, og ogsaa henviser til den Forelæggelsestale, jeg holdt i Fjor, da jeg forelagde et lignende Forslag. Det skete den 7. Maj. Det staar i Folketingstidenden for 1936—37 Sp. 7228—30. Naar vi fra vor Side først forelagde dette Lovforslag om Militærmusikkens Genindførelse den 7. Maj, paa Folketingets sidste Mødedag, skyldes det, at det var den Dag, Militærordningerne var blevet gennemført, idet vi netop ønskede at præcisere, at Militærmusikken ikke havde noget egentlig militært Formaale, hvorfor det ikke maatte sammenblandes med Militærordningen. Dette har baade givet sig Udtryk i det Forslag, der dengang blev forelagt, og det, der nu er forelagt, deri, at vi i en særlig Paragraf siger, at Udgifterne til de militære Musikkorps ikke skal falde ind under de militære Budgetter. Der har, baade før Lovforslaget blev fremsat første Gang, og efter at det er fremsat nu igen, gentagende lydt Røster fra hele Landet, og ikke mindst har disse Røster lydt stærkt fra Sønderjylland, om at faa Militærmusikken tilbage, og vi fik ogsaa